

מפלגות

הדרך לכנסת

בתוך האוסף הנדוש של הרשימות הישנות והחדשות, שהוגשו השבוע לוועדת הבחירות המרכזית, בלטה מפלגה אחת, ש"היתה מורכבת מאיש אחד. ה"היקש"ו היה יחיד שיצא לשחות בים המפלגתי היה משוכנע כי ייבחר לכנסת, לא דאג עדיין לסיים את מצעו.

לבוש חליפה מקוממת, כשהוא בלתי מגולח, הפכיר יצחק אשכנזי במכתב אישי לכתב "העולם" זה "מדוע הוא צריך להיות חבר כנסת:

אני נולדתי בפולניה וסיימתי את הגימנסיה העברית בלבוב. שם למד גם ח"כ יצחק רפאל, שהיום הוא אדם חשוב במפלגה הדתית-הלאומית. במלחמת-העולם השנייה הייתי עסוק בדבר אחד בלבד: הצלת נפשות. את ההצלה הזאת עשיתי לא עבור כסף, אלא מתוך צורך נפשי. הרגשתי שההשגחה ציונית עלי להציל יהודים ולא יכולתי לסרב לה. אחרי שנגמרה המלחמה הקמתי את כנסת-ישראל, כדי לעזור ליהודים. פניתי לאגודת החינוך והם הבטיחו לי חוזה, כדי שאלמד את היהודים העולים לארץ לעבוד על מכונות חקלאיות.

הרעיון לא בא לי סתם. אני הבנתי היטב מה המצב של היהודים בארץ-ישראל. אני כמוהן הבנתי שטוב שהיהודים, שיהיו אצלי באחוזה, ידעו לעבוד על סרקסור כי זה דומה לטאנק. וההשגחה נתנה לי את הזכות להבין, כבר אז, שבארץ תהיה מלחמה וטוב שהיהודים האלו ידעו לנהוג טאנק. זאת צריכה היתה להיות תרומתי למלחמה הישחרור.

אבל לא נתנו לי להגשים את תפקידי זה. באו עסקנים דתיים של המפלגה הדתית הלאומית, שאז קראו להם המזרחי, ואמרו לחלוץ: "מה, אתם השתגעו? אתם רוצים ש"אשכנזי" יהיה גנרל?"

קרוב בקונגרס. אחרי שהם אמרו את זה לא התיאשתי. המשכתי לעזור לאנשים השונים עד שעליתי לארץ. אחרי כמה שנים נערכו הבחירות לכנסת השנייה. אני הגשתי רשימה, אולם פסלו אותה. אינני זוכר בדיוק למה עשו את זה.

כעבור ארבע שנים הגשתי רשימה חדשה ושוב פסלו אותה. לא ויתרתי והגשתי תב"ע לבית-הדין-העליון. אז בא נציג משרד הפנים וטען שבין 750 החתימות שהשגתי היו 140 מזויפות. דרשתי לראות את השמות שלהם, ולבדוק במשרד-הפנים אם האנשים האלו באמת אינם בעלי זכות בחירה. בדקו במשרד-הפנים רק 30, ויום לפני סוף-ההעצורים בא נציג המשרד ונש"ב שכל 30 כשרים. אבל לא היה זמן לבדוק את האחרים.

באותו זמן יכולתי עוד לעשות כל מיני עניינים. היו לי קשרים וידידים, וגם הסנטייר יעקב יעבץ מהקונגרס של ארצות-הברית הוא קרוב משפחה שלי, ואולי היה יכול לעזור.

אני לא חשבתי על כל זה. זכרתי רק מה שאמרו לי השופטים שדחו את הערעור שלי על פסילת רשימתי לפני הבחירות לכנסת שעברה: "אתה עוד תיכנס לכנסת."

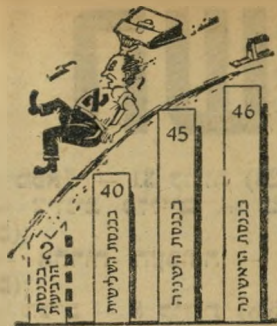
כמו בבית-המקדש. שמרתי את דברי השופטים בלבי. המשכתי לעבוד בנמל יפו. בערבים אני לומד בבית הספר למשפט ולכלכלה בתל-אביב, ואני יכול לומר, שכי אני כבר משפטן. בינתיים למדתי דברים רבים וקיבלתי מנה גדושה של אחריות. חיברתי כמה ספרים ומאמרים ואני כבר מתאים לשאת במעמסה של ח"כ.

לא הונחתי את הפעילות הפוליטית של כנסת-ישראל, שאני עומד בראשה ואין לה חברים אחרים לעת-עתה. שלחתי הרבה ח"ר מר רעיוני לכל מיני אנשים, חומר שאין לו עוד תקדים מבחינה ספרותית ומדעית. כדי לכסות את הצאות העסקנות הציבוריות שלי, הוצאתי תלושי-שקל עבור תורמים שונים. אולם לא היה לי זמן לאסוף את הכסף ואת רוב תלושי השקל נתתי במתנה לידידים. מי שראה את התלושים האלו, יודע שזה כמו מה שהיה פעם בבית המקדש בירושלים.

בן דוד המלך. כל הדברים האלו עוד לא היו משכנעים אותי ללכת לכנסת. לי אחרים יש מנג'ן וכסף ולי אין. אבל לי יש דבר שאין להם: אני בן למשפחת רבנים מסורסמת, ורבים מקרובי כתבו ספרים ש"גאונים".

הדבר החשוב ביותר: אני חקתי ובדקתי

מה העלתה מפא"י היורדת

משך 4 השנים האחרונות (מאז הבחירות לכנסת השלישית) העלתה מפא"י היורדת את:

מטכוס ב-1955	מטכוס ב-1959	חוב המדינה במטבע חוץ
מ-404 מיליון דולר	ל-643 מיליון דולר	חוב הממשלה בלירות
מ-241 מיליון דולר	ל-993 מיליון דולר	אמצעי התשלום במחזור (אינפלציה)
מ-414 מיליון דולר	ל-745 מיליון דולר	תקציבי הממשלה
מ-642 מיליון דולר	ל-1680 מיליון דולר	מס ההכנסה
מ-135 מיליון דולר	ל-305 מיליון דולר	

מיושג לפרסום עלידי

ח אגף ההסברה של תנועת החרות ח

לקראת החגים

את צוהקת- ברקת

לנקוי החלונות

תוצרת פזכים

מגן מפני עקיצות יתושים

מריחה אחת עם

מקלון שנקם

מבטיחה מנוחת

לילה שלוה.

תקני עוד היום

בבית - מרקחת

או פרפורמיה

"ש נ ק ס"

מחיר המקלון 1.250 ל"י

המפיצים היחידים: חברת גורית בע"מ

ראשון בארץ

קקאו שוקולדה סוכריות ופלים בונבונירות

שוקולד פזכא